

Vnitřní Svět Tvých Jantarových Očí

Ota Petřina

Zdál se mi kouzelný sen: spatřil jsem ráj
Poznání budoucích jmen, tvůj neznámý kraj
Můžeš se jen jednou ptát, mohu ti jen jednou lhát
Stříbrné ráno v pohoří, dlouhými stíny hovoří
A myšlenky tvé, tvé, tvé tu tiše běží po mořích.

Tichem se naplní zmar mých dávných světů
Prst času pohladí pár tvých amuletů.
Můžeš se jen jednou ptát, mohu ti jen jednou lhát
Skleněná tráva nad hlavou, hvězdy se třpytí únavou
A příběhy tvé, tvé, tvé se stále vrací dálavou.

Na to zda tě mám rád
Odpovím ti: snad!

Květy z elektrických měst ti rozkvetou v dým
Když vrátím se z dalekých cest, se svým stoletím
Můžeš se jen jednou ptát, mohu ti jen jednou lhát
Mlhu máš v očích, laskají skane ti slza potají
O děvče, děvče, děvče, a pak se dech tvůj zatají